WALAFRIDUS STRABO. PS. BEDA
12. Jh.
Seite 173
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

plicitas petri ostendit. qui filius spiritalis gr̃e appel
latur: Quia caro & sanguis ñ reuelauit tibi. hoc
ē sapientia carnali homines inflati colubrine sim
plicitatis nescii. ideoq; a sapientia spe omnimodis
auersi. Et ego dico tibi q̃ tu es petrus & sup hanc
petrā edificabo ecclam meā. Metaforice ei dicit
sup hanc petrā id ē saluatorē quē confessus ē ra
dicabit ecclā qui fideli ēfessori sui nominis par
ticipii donauit. Et porte inferi ñ p̃ualebunt
aduersus eā. Portas inferi hereticā prauitatē no
minat siue uicia & peccata. unde mors ad animā
uenit. Certe hereticorū doctrinas p̃quas illecti
homines ducuntur ad tartarū. Et dabo claues
regni celorū. id ē discernendi scientiā potentiāq;
qua dignos debeas in regnū recipere & indignos
secludere a regno. Et q̃cunq; ligaueris sup
terrā. & rel. Hec potestas sine dubio datur
cunctis aplis. quib; ab eo post resurrectionē di
generaliter. decipitur spīn sem & rel. nec ñ epis &
pbris & omni ecclē id ē officii cōmuniter. quāuis
quida eorū ñ recte intellegentes arbitrentur se
posse dapnare innoxios & absoluere reos. q̃d ne
quaquā possunt si tēptantes semetipsos ēcessa
potestate priuare. Et p̃cepit ihc discipulis suis ut
nemini dicerent q̃ ipse esset xp̃c. Causas aū tunc